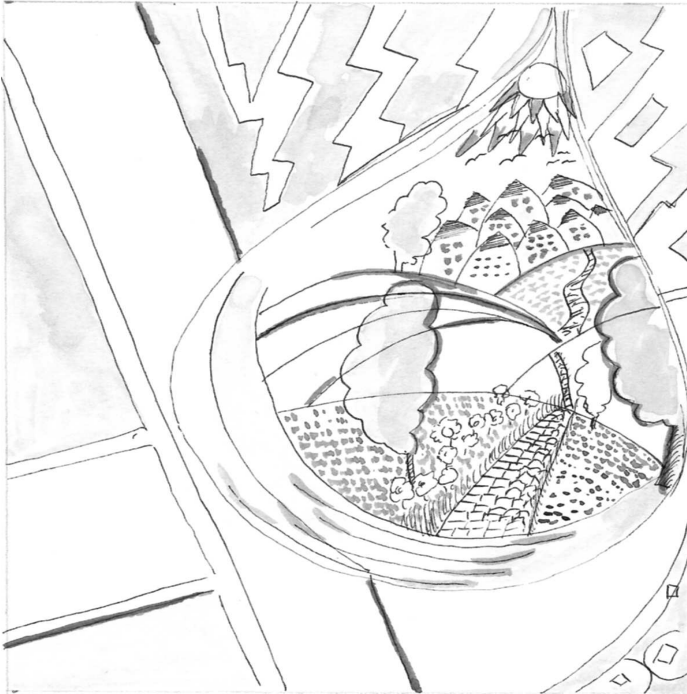

Druppelstad

Vincent Massée

‘Voor mijn vader die mij vroeg met de regendruppel
vertrouwd maakte.’

De regendruppel glijdt over een licht en door de zon
verwarmt raam naar beneden richting het kozijn.
Het raam is verdeeld in grote vakken waar de
druppels langs naar beneden gaan.
De houten raamdelen zijn ruw en oud net als het
hele huis.
Een twinkelende zonnestraal schijnt door de
druppels op het glas.
In elke druppel die schommelend naar beneden
gaat, beweegt zachtjes een wondere wereld.